

οικονομική ανάπτυξη, η ανεξαρτησία, η εθνική και εδαφική ασφάλεια, μπορεί και οφείλει να συνεργάζεται και να δημιουργεί ομοσπονδίες με όλες τις άλλες κοινότητες ή ενώσεις κοινοτήτων, που αποτελούν το Έθνος.

Για να το αποφασίσει αυτό θα πρέπει να λάβει υπόψη της τις φυλετικές ομοιότητες, τη γλώσσα, τη γεωγραφική θέση, τις κοινές αναμνήσεις και τα κοινά συμφέροντα. Η αυτονομία της κοινότητας εξασφαλίζει στον πολίτη την ελευθερία και στην πόλη την τάξη· τα μέλη της ομοσπονδίας όλων των κοινοτήτων αυξάνουν με την αμοιβαιότητα, τον πλούτο, τη δύναμη, τους οικονομικούς πόρους και τις δυνατότητες αγορών της κάθε μιας, επειδή επωφελούνται από τις προσπάθειες όλων των άλλων.

(Διακήρυξη της επιτροπής των 20 διαμερισμάτων του Παρισιού για τις εκλογές της 26ης Μαρτίου 1871. Αναφέρεται στο βιβλίο του Ζαν Ρουζέρι, *Η δίκη των μελών της Κομμούνας*).

ΚΟΜΜΟΥΝΑ

28 ΜΑΗ 1871

πάρει τα κανονία.

Το επαναστατημένο προλεταριάτο απωθεί τα στρατεύματα του Θιέρσου και καταλαμβάνει τα σημαντικότερα κυβερνητικά κτίρια.

Η κυβέρνηση και πολυάριθμοι υπάλληλοι καταφεύγουν στις Βερσαλλίες. Η νίκη αυτή είναι η αρχή της Παρισινή Κομμούνας.

Με το που μαθαίνεται ότι στο Παρίσι ξέσπασε επανάσταση ξεσηκώνονται οι εργάτες σε πολλές μεγάλες γαλλικές πόλεις, όπως στη Λυών, Μπορντώ, Γκρενομόν, Σαιντ-Ετιέν, Μασσαλία, Τουλούζη και άλλες. Όλες, όμως, αυτές οι εξεγέρσεις καταπνίγηκαν γρήγορα. Το 1/3 της χώρας παρέμεινε στην κατοχή του γερμανικού στρατού, γεγονός που εμπόδισε, ουσιαστικά την εξέλιξη της επανάστασης.

Η Κεντρική Επιτροπή της Εθνοφρουράς παραδίδει την διαχείριση των κοινών στην Παρισινή Κομμούνα, ένα όργανο που ανακηρύχτηκε πανηγυρικά στις 28 Μάρτη 1871. Τα περισσότερα μέλη της Κομμούνας που εκλέχτηκαν στις 26 Μάρτη με βάση το καθολικό εκλογικό δικαίωμα (64 από τους 80) ήταν προλεταριοί.

Στις 16 Απρίλη γίνονται συμπληρωματικές εκλογές. Στην Παρισινή Κομμούνα ανήκουν προλεταριοί και διεθνιστές.

Η Παρισινή Κομμούνα καταργεί τον τυπικό κοινοβουλευτισμό και κατοχυρώνει την άμεση δημοκρατία. Διαλύεται ο παλιός τακτικός στρατός και αντικαθίσταται από τον γενικό εξοπλισμό του Λαού. (Διάταγμα της 29 του Μάρτη). Καταργεί την αστυνομία και την υπαλληλία, επιβάλλοντας την εκλογή των υπαλλήλων. Εξομοιώνει τα έσοδα των μισθωτών με το μέσο μεροκάματο ενός εργάτη (Διάταγμα της 2 Απρίλη). Χωρίζει την Εκκλησία από το Κράτος (Διάταγμα της 3 του Απρίλη). Καθιερώνει την δωρεάν εκπαίδευση. Η Κομμούνα λειτουργεί με 10 επιτροπές εκτελεστικών καθηκόντων. Εκδίδονται διατάγματα για την κοινωνική ασφάλιση των εργατών και υπαλλήλων. Απαγορεύεται η νυκτερινή εργασία στους αρτεργάτες (Διατάγματα της 20 και 28 Απρίλη και της 3 Μάη). Καταργούνται οι χρηματικές ποινές (Διάταγμα της 27 Απρίλη).

Στον ένοπλο αγώνα της Κομμούνας έλαβαν μέρος εργαζόμενοι πολλών εθνικοτήτων. Η ύπαρξη της Κομμούνας ήταν ένας θανάσιμος κίνδυνος για το βασισμένο πάνω στη σκλαβιά και στην εκμετάλλευση των πολλών αστικό κόσμο. Γι' αυτό ενώθηκαν εναντί της οι δυνάμεις της διεθνούς αντίδρασης. Βερσαλλιέροι και Γερμανοί εισβολείς πολιορκήσαν μαζί το Παρίσι. Βοηθήσαν ενεργά την αντεπανάσταση οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι της τσαρικής

Ρωσίας και των Ε.Π.Α., που βρίσκονταν στο Παρίσι, ο καθολικός κλήρος και άλλες αντιδραστικές δυνάμεις. Οι Βερσαλλιές, με τον Θιέρσο επικεφαλής, εκμεταλλεύθηκαν την ανάπαυλα και συγκέντρωσαν το στρατό τους γύρω από το Παρίσι. Η γερμανική κυβέρνηση απόλυσε 100.000 Γάλλους αιχμάλωτους πολέμου, για να βοηθήσουν τη κυβέρνηση των Βερσαλλιών στον αγώνα ενάντια στη Παρισινή Κομμούνα, και εξασκούσε απέναντί της πολιτική αποκλεισμού, που εξελίχτηκε σε ανοιχτή ένοπλη επέμβαση εναντί της.

Οι κομμουνάροι έδειξαν γενναιότητα και ηρωισμό, έτοιμοι να χύσουν και τη τελευταία σταγόνα του αίματός τους για την υπόθεση της εργατικής τάξης. Οι μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις των Βερσαλλιών, κατά της Κομμούνας άρχισαν στις 20 του Απρίλη. Αλλά μόλις στις 21 του Μάη του 1871 πέτυχε ο ενισχυμένος από το Βίσμαρκ στρατός των Βερσαλλιών να μπει προδοτικά στο Παρίσι από την πύλη Σαιν — Κλου. Μετά την έκκληση της Κ.Ε. της Εθνοφρουράς και της Δημόσιας Επιτροπής, σε κάθε συνοικία και σε κάθε δρόμο ο λαός πολέμησε σκληρά κατά των Βερσαλλιέρων.

Ως τις 22 του Μάη στήθηκαν στο Παρίσι 582 οδοφράγματα. Μια ολόκληρη βδομάδα αγωνίζονταν σ' ολόκληρη την πόλη οι επαναστατημένοι εργάτες. Στις 27 του Μάη δόθηκε μάχη στο νεκροταφείο Περ — Λασαίξ και στις 28 του ίδιου μήνα λύγισαν τα τελευταία στηρίγματα των επαναστατών. Τριάντα χιλιάδες κομμουνάροι έπεσαν ηρωικά στον αγώνα. Κι αυτοί οι ίδιοι οι αντιδραστικοί αξιωματικοί αναγνώρισαν ότι οι κομμουνάροι πέθαιναν «ψυχωμένοι». Οι τελευταίες συγκρούσεις και η τελευταία φοβερή αιματοχυσία έγινε στο προάστιο Μπελβίλ. Η εξόντωση πήρε τέτοιο ομαδικό χαρακτήρα, έτσι που μερικές συνοικίες του 20ου διαμερίσματος, που κατοικούνταν πιο πολύ από εργάτες, ερημώθηκαν κυριολεκτικά.

Δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές της Κομμούνας, και ανάμεσα σε αυτούς χιλιάδες γυναίκες πιάστηκαν αιχμάλωτοι και σύρθηκαν στο Σατορύ, κοντά στις Βερσαλλίες. Πολλοί από αυτούς εκτελέστηκαν αμέσως. Οι υπόλοιποι καταδικάστηκαν σε φυλάκιση ή στάλθηκαν εξορία στη Γουϊνέα και στη Νέα Καληδονία. Η τρομοκρατία είχε συνολικά 100.000 ανθρώπινα θύματα. Μετά το σταμάτημα των εχθροπραξιών, λειτουργούσαν, ως το 1876, στην αρχή 4 και αργότερα 22 στρατοδικεία, που δικάζαν κομμουνάρους.

Όλοι αυτοί οι κομμουνάροι, οι άνδρες και οι γυναίκες, οι νέοι, οι γέροι και τα παιδιά, που ατρόμητα πέφτανε στα οδοφρά-

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Πολίτες,

Η πύλη του Σαιν - Κλου, πολιορκούμενη από τέσσερις πλευρές και βαλλόμενη σύγχρονα από τα πυρά του βουνού Βαλεριέν, του λόφου της Μονιάρτρης και του φρουρίου Ντ' Ιού (που ή προδοσία είχε παραδώσει), η πύλη του Σαιν - Κλου παραβιάστηκε από τους βερσαλλιέζους, που ξεχύθηκαν σε ένα μέρος του παρισινού εδάφους.

Αυτή η άτυχία, μακριά από το να μας καταβάλει, πρέπει αντίθετα να διεγείρει την ενεργητικότητά μας. Ο λαός που έχει εκθρονίσει βασιλιάδες, που κατέστρεψε στις Βαστίλλες, ο λαός του 89 και του 93, ο λαός της επανάστασης δεν μπορεί να χάσει σε μία μέρα τον καρπό της χειραφέτησής του της 18 του Μάρτη.

Παρισινοί, από τον αγώνα που διεξάγομε δεν θα πρέπει κανείς να λιποτακτήσει, γιατί, αυτός είναι ο αγώνας του μέλλοντος ενάντια στο παρελθόν, της ελευθερίας ενάντια στο δεσποτισμό, της ισότητας ενάντια στα μονοπώλια, της αδελφότητας, ενάντια στη δουλεία, της αλληλεγγύης του λαού ενάντια στον εγωισμό των καταπιεστών.

Στά δπλα!

Λοιπόν, στά δπλα! Το Παρίσι πρέπει να ανεγείρει οδοφράγματα και πίσω απ' αυτά τα προσωρινά δχυρά, να ρίξει ακόμα ενάντια στους εχθρούς του την πολεμική του κραυγή, κραυγή υπερηφάνειας και πρόκλησης, αλλά επίσης και κραυγή νίκης, γιατί το Παρίσι με τα οδοφράγματά του είναι άπρόβητο. Οι δρόμοι πρέπει όλοι να ξηλωθούν από το πλακόστρωμα. Πρώτα γιατί τα εχθρικά βλήματα, που θα πέφτουν στο έδαφος, θα είναι λιγότερο επικίνδυνα, κ' ύστερα γιατί αυτές οι πλάκες, νέα μέσα υπεράσπισης, θα πρέπει να συσσωρευτούν από διάστημα σε διάστημα, στα μπαλκόνια και στους επάνω δρόμους των σπιτιών.

Το επαναστατικό Παρίσι, το Παρίσι των μεγάλων ημερών μας, ως κάνει το καθήκον του. Η Κομμούνα και η Έπιτροπή Κοινής Σωτηρίας θα κάνουν το δικό τους.

Δημαρχία, 2 Πραιριάλ 79

24 του Μάη 1871

Η Έπιτροπή Κοινής Σωτηρίας

Άντ. Άρνώ, Μπιλλιορέτ Ε. Έντ, Φ. Γκαμπόν, Γκ. Ρανδιέρ

Υπεράσπιση οδοφράγματος (Σχέδιο φτιαγμένο στις 25 Μαΐου)

ματα, όλοι αυτοί που εκτελέστηκαν στα στρατοδικεία, πέθαιναν με μια ακλόνητη πεποίθηση: Ότι αφήνουν μια αθάνατη κληρονομιά στις επόμενες επαναστάσεις....

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

(Η ραχοκοκκαλιά του έθνους στις προεκλογικές εκστρατείες των κομμάτων)

ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Καθώς βαδίζω μια σκιά μ' ακολουθεί από πάνω σαν βαρύ νέφος ή φτερό δυσοίωνα πουλιού. Είναι μαζί μου όπου και να πάω, μαζί μου ότι και να κάνω και δεν αφήνει ούτε να δω τον ήλιο του θεού.

Κ. Καρυωτάκης

Το σύμπτωμα του νεοραγιαδισμού και η φαινομενική ελευθερία

Όταν κάποιος για χρόνια στερείται ατομικά ή «συλλογικά» το δικαίωμα άρθρωσης λόγου και επιτέλους του εκχωρηθεί το δικαίωμα — «κατάκτηση» να επαναλάβει το λόγο των «ελευθερωτών», τότε αποτέλεσμα είναι η ψευδαίσθηση του αντικειμένου πως πραγματικά λειτουργεί, υπάρχει, δρα δηλαδή αυτοθεωρείται υποκείμενο. Η δραστηριότητά του καναλιζάρεται στα θεσμικά πλαίσια — όρια που οι αφέντες — ελευθερωτές εισήγαγαν στο παιχνίδι.

Κάπως έτσι συμβαίνει και με τους αγρότες. Στα 7 χρόνια της Χούντας όλα αποφασίζονταν από τα πάνω. Οι υπόλοιποι όφειλαν να υπακούουν στα σχέδια «ανάπτυξης».

Τώρα οφείλουν να πληρώσουν τις συνέπειες όπως προϊόντα μη εξαγωγή — μη καταναλώσιμα που οι αφέντες πριν λίγα χρόνια επιδοτούσαν την καλλιέργειά τους.

Μετά την μεταπολίτευση αρχίζει το πολυμέτωπο παιχνίδι των εξουσιαστών. Φόντο στην αρχή γαλάζιο (δεξιά) και τώρα πράσινο (εθνικο)σοσιαλιστικό. Οι «ειδήμονες», οι τεχνοκράτες — γραφειοκράτες αφού συμβουλευτούν την Ευρώπη των «λαών» του ΚΚΕεσ. και των αφεντικών αποφασίζουν (συμβουλευόμενοι βέβαια τ' αφεντικά). Αποφασίζουν και ντρεσάρουν. Τα πόνια — φερέφωνα των εξουσιαστών εξυπηρετούν στο ντρεσάρισμα. Καναλιζάρισμα όσο και τα ηλεκτρονικά περιλάιμα των σκύλων. Ο καρεκλόβιος ειδικός με τον πλακουτσωτό απ' την καρέκλα κώλο πατάει τον πομπό του και το φερέφωνο — πόνι δίνει την απαιτούμενη τσιμπιά στο λαιμό, ανάλογα.

Τα μικροπύονια της εξουσίας ρίχνουν το σύνθημα: Το ΠΑΣΟΚ δίνει τη μάχη για τον Έλληνα αγρότη. Λόγω έλλειψης γνώσης για διαμόρφωση γνώμης ο χορός επαναλαμβάνει.

Πλήθος συνθήματα γραμμένα σε χωριά και κωμοπόλεις αναγγέλλουν την καινούρια εποχή. Είναι η πρώτη φορά που άρχοντες από σόι φροντίζουν για τους υπήκοους, στηριζόμενοι στη φαυλότητα και αχρειότητα του κάθε χρώματος αυλοκολάκων, ποντάροντας στη χρόνια κατάσταση παθητικοποίησης.

Εκδοχή πρώτη: Πρόκειται για θαύμα

Ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός με τα καλογουλισμένα γρανάζια του τώρα πρασινολαδωμένα, ο ίδιος που υπηρέτησε Χούντα και δεξιά με χαφιέδες, αρχιμπάτσους — μικρομπάτσους και δουλοπρεπείς υπαλληλίσκους, αποκεντρώνεται και απογραναζώνεται για όφελος της περιφέρειας άρα ευεργετείται άμεσα η αγροτική τάξη. Συμπέρασμα: επανάσταση από τα πάνω για πρώτη φορά στην παγκόσμια Ι-

στορία. Κρυφή αλήθεια: Η εξουσία αμφισβητούμενη προσπαθεί να δημιουργήσει βάσεις - ρίζες και πηγές παντού όπου γίνεται.

Εκδοχή δεύτερη:

Η μεγαλύτερη απάτη του κεφάλαιου και των πολιτικάντηδων ή η CIA κρατά κι άλλους άσους στο μανίκι.

Το πέρασμα θεσμών που έχουν κύριο χαρακτηριστικό την εξάλειψη κάθε μορφής αληθινής (άμεσης) δημοκρατίας αποτελεί την αιχμή του δόρατος της επίθεσης (συνεχούς) των αστών κάτω από όποια σημαία (δεξιά ή «αριστερή») κι αν γίνεται. (Ευτυχώς που έγινε και το νέο κόμμα της δεξιάς «αριστεράς» κι άλλοι θέλουν να μας σώσουν δηλαδή).

Η δημιουργία της σχέσης πρόεδρος — ψηφοφόρος σε μικροκοινωνίες όπως τα χωριά μέσω θεσμών που επιβάλλει το «σοσιαλιστικό ιερατείο» (η τωρινή εξουσία) διακινεί την ύπαρξη της εξουσίας καθιστώντας αναγκασία και την ύπαρξη αυτού του ίδιου του «ιερατείου» ή όποιου άλλου.

Η ευθύνη των «κομμουνιστών» του Κ.Κ.Ε. είναι τεράστια. Το Κ.Κ.Ε. αφομοιωμένο ολοκληρωτικά μέσα στους θεσμούς αποτελεί τη γαρνιτούρα του συστήματος.

Δρομέας αποστάσεων — λαχανιασμένος ψηφοφόρος.

Το άνοιγμα πολλών μετώπων που καλύπτουν πλήθος ενδιαφέροντα, προκαλεί στην κοινωνία της σχετικής αφθονίας την αφθονία της αρχηγίας. Δήμος - κοινότητα, συνεταιρισμός, αγροτικός σύλλογος, πολιτιστικός σύλλογος, αθλητικός σύλλογος (μόνο ποδόσφαιρο) σύλλογος γονέων και κηδεμόνων, τοπική οργάνωση ΠΑ.Σ.Ο.Κ., Τ.Ο της Ν.Δ., Η παγίδα είναι καλά στημένη, και προωθεί με κάθε τρόπο την έλλειψη συνολικής κριτικής θεώρησης και γι' αυτό και συνολικής αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Τα τόσα δημιουργήματα (ευτυχώς που οι άγριοι που απέμειναν ή μάλλον οι βασιλιάδες τους αγνοούν τα περί της δημιουργίας συλλόγων), παρά το ότι δεν έχουν λόγους ύπαρξης, (δεν υπάρχουν οι λόγοι για τους οποίους υποτίθεται ότι υπάρχουν) συνεχίζουν να ζουν μουμιοποιημένα, αναπαράγοντας προέδρους με 4ετή θητεία και πολλούς - πολλούς ψηφοφόρους (μεγάλο πράγμα να ρίχνεις χαρτιά στην κάλπη καμιά δεκαριά φορές στα τέσσερα χρόνια στην ελληνική Προεδρευόμενη δημοκρατία).

Για όσους δεν καλύπτονται (γυναίκες μέσης ηλικίας στις γειτονιές) υπάρχουν τα ήθη, τα έθιμα για να αναζωογονείται το κουτσομπολιό, η «κοινωνική κριτική» των ψηφοφόρων. Ύστερα είναι και οι τονωτικές ενέσεις της Τ.Υ. Το δελτίο ειδήσεων των 9 και η παρουσίαση αποσπασμάτων από τις συνεδριάσεις του αποσπασματικού κοινοβουλίου.

Το Ελληνικό μυαλό που φτιάχνει η «δη-

μοκρατία» είναι έτοιμο: — Είδες ο ληστής, είχε τατουάζ στο στήθος και το μπράτσο: άρα όσοι έχουν τατουάζ είναι ληστές.

Συνήθως τα παιδιά από αγροτικές οικογένειες εντάσσονται στην παραγωγή από πολύ νεαρή ηλικία.

Μέσα στην υπάρχουσα θεσμοποιημένη από τους αφέντες κατάσταση, ο χρόνος δε μετρά για τη γνώση, αλλά μετρά για παραγωγή ανθεών καλλιεργούμενων σε θερμοκήπια για εξαγωγή στην Ευρώπη. (Λέτε να αρχίσουν οι Βορειοευρωπαίοι προλετάριοι σε περιόδους μεγαλύτερων κρίσεων να τρώνε γαρύφαλλα;) Από παλιότερους δε μπορεί να περιμένει κανείς τίποτα εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις (συνήθως παλιοί ΕΑΜίτες). Οι υπόλοιποι βέβαια ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ — Ν.Δ — ΚΚΕ καμιά φορά (και ο σύντροφος Χαρίλαος έχει κόμμα που καταντάει φαίνεται πελατειακό) και δίνουν συμβουλές σε πατρικό τόνο: Κοίτα τη δουλειά σου. Τι σε μέλει εσένα;... Πάρωπιδες και σήψη χωρίς ίχνος ενοχής.

Ο πλήρης έλεγχος της διαμόρφωσης προσωπικότητας, και «πολιτών» (αν πολιτής σημαίνει ψηφοφόρος δηλαδή υπήκοος) ανήκει στην Τηλεόραση και τις εφημερίδες.

Μπορεί κανείς να μιλήσει για χρόνια δηλητηρίαση.

Όλα αυτά συντέλεσαν στην ολοκληρωτική αφομοίωση του αγροτικού κινήματος από τον εξουσιαστικό μηχανισμό. Το θα-

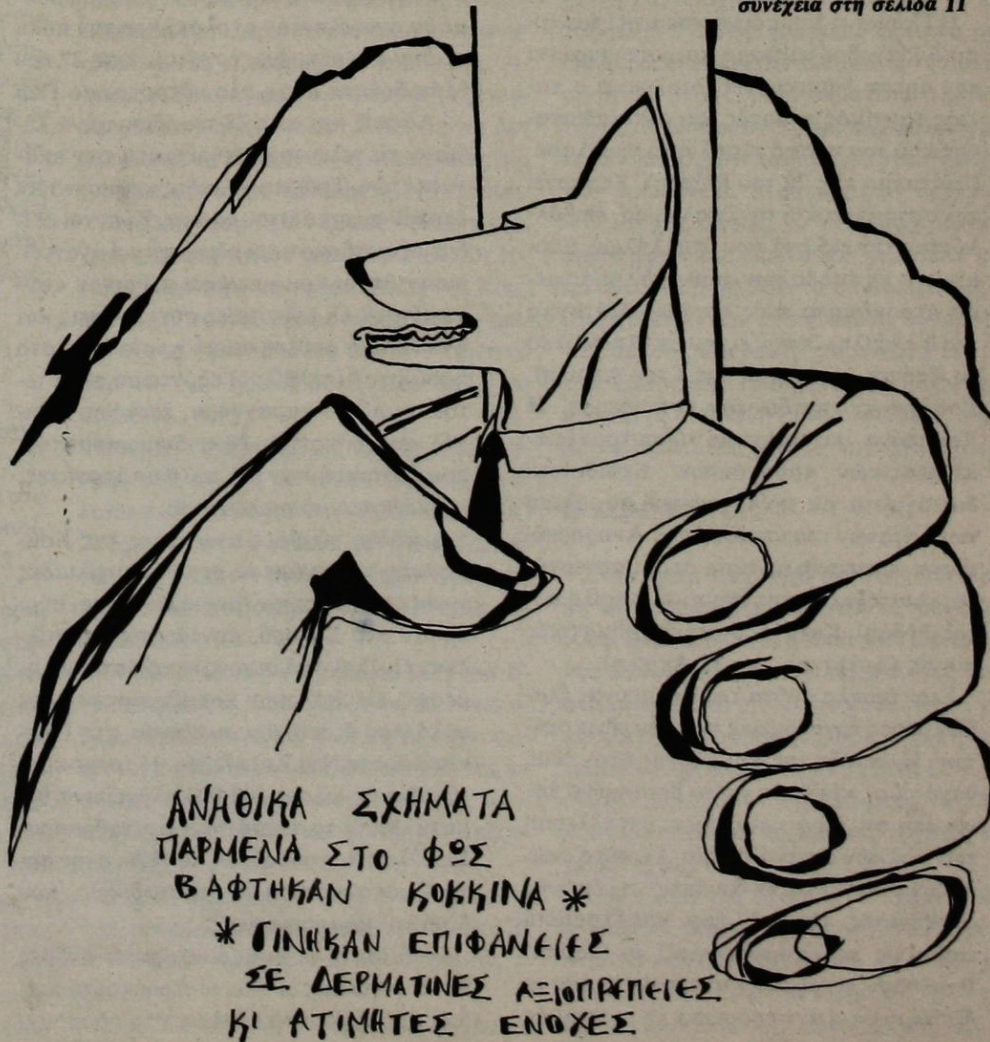
νατηφόρο χτύπημα στις λίγες υπάρχουσες αναλαμπές του αγροτικού κινήματος δόθηκε από την ίδρυση των λεγόμενων αγροτικών συλλόγων. Όταν το κίνημα ήταν ανοργάνωτο και αυθόρμητο, σε κινητοποιήσεις που γίνονταν πάντα αυθόρμητα, ξεπηδούσαν συντονιστικές επιτροπές για την κλιμάκωση των αγώνων κ.τ.λ. δηλαδή η πάλη, η αναγκαιότητα του αγώνα δημιουργούσε μορφές οργάνωσης ελαστικές.

Η Ρ. Λουξεμπουργκ γράφει: Ένα συνδικάτο μπορεί να διατηρηθεί μόνο με την επαναστατική πάλη. Όμως οι κρατιστές — εξουσιαστές και τα φερέφωνα τους είτε είναι μέλη του ΠΑ.Σ.Ο.Κ της Ν.Δ. και του Κ.Κ.Ε προλαβαίνουν. Προλαβαίνουν να «οργανώσουν».

Τώρα υπάρχει το αγροτικό κίνημα οργανωμένο σύμφωνα με τα συμφέροντα του κράτους και της αστικής τάξης. Τώρα υπάρχει η λεβέντικη ΓΕ.Σ.Α.ΣΕ με τους μόνιμους υπαλλήλους της και τους καρεκλόβιους ηγέτες, που απολαμβάνουν τιμές από τα ιερατεία με αντάλλαγμα την ανασταλτική — κατασταλτική δραστηριότητα σε κάθε κινητοποίηση. Εν τούτοις οι «ηγετίσκοι» δεν χάνουν καμιά ευκαιρία να παραβρεθούν σε επίσημα γεύματα και κοσμικές δεξιώσεις.

Όσο για τα «αγωνιστικά προεδρεία» των αγροτικών συλλόγων δεν χάνουν την ευκαιρία να συνειδητοποιήσουν τον αγροτικό κόσμο, όπως γράφει και το καταστατικό τους που σχεδίασαν ειδήμονες των α-

συνέχεια στη σελίδα 11

ΑΝΗΘΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ
ΠΑΡΜΕΝΑ ΣΤΟ ΦΟΣ
ΒΑΦΤΗΚΑΝ ΚΟΚΚΙΝΑ *
* ΒΙΝΗΚΑΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ
ΣΕ ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ ΛΕΙΟΠΡΑΠΕΙΕΣ
ΚΙ ΑΤΙΜΗΤΕΣ ΕΝΟΧΕΣ

συνέχεια από τη σελίδα 10

γώνων και του σοσιαλισμού. Πότε - πότε διοργανώνουν κανένα χορό ή κανένα έρνο. Πάντως η βασική και κύρια κίνηση τους είναι η έκδοση ημερολόγιου με ευχές για τον καινούριο χρόνο. Από την άλλη οι συνεταιριστικές οργανώσεις με τη μικροαστική βάση τους ανταγωνίζονται επί ίσους όρους με την Ελαιδα και τις λίγες πολυεθνικές που τυποποιούν αγροτικά προϊόντα.

Όμως οι θεατές είναι τώρα δυσαρεστημένοι.

Όλοι φωνάζουν: πρόγραμμα — πρόγραμμα — πρόγραμμα.

Οι «σύντροφοι» του Κ.Κ.Ε. με αργά βήματα γεροντικά ανεβαίνουν στη σκηνή συνδιάζοντας την Τολιατική ανοικοδόμηση — απορρόφηση απ' το σύστημα και το σταλινισμό. Όλα για να βγουν «δικοί μας αγωνιστές» πρόεδροι στους αγροτικούς σύλλογους με καταστατικά εγκριμένα από τα στρατοδικεία. (Εξουσία και μητέρα κι εμείς μικρά παιδιά σε συντηρούμε, άφησε και σε μας μια γωνίτσα).

Δράμα με τρία πρόσωπα.

Το δεύτερο πρόσωπο η Ν.Δ. όπως πάντα απλώνει δίχτυα. Οι αλιείς της, χουντικοί χαφιέδες ή μόλις συνταξιοδοτηθέντες από τα σώματα ασφάλειας εθνικόφρονες (λείπει σ' αυτό το κόμμα το «νέο αίμα» στην επαρχία), φωνάζουν παθιασμένα και γράφουν στους τοίχους: Το αυτοκίνητο ανήκει στον ιδιοκτήτη του.

Όμως να και το τρίτο πρόσωπο, το πρόσωπο της ημέρας, η εξουσία η τωρινή η σημερινή κάστα που διαχειρίζεται και εκσυγχρονίζει το σύστημα για να του εξασφαλίσει μακροβιότητα. Είναι το «πράσινο» ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σχήμα απροσδιόριστο εξ αιτίας των αντιφάσεων και των αντιτιθέμενων συμφερόντων που συνδιάζει.

Βιομήχανοι και μεταπράτες — αστοί — αντιπρόσωποι πολυεθνικών — παλιοί «κεντρώοι» και κάθε είδους σοσιαλιστές από την πολυθρόνα, περισπούδαστοι οικονομολόγοι, καβάλησαν το σοσιαλιστικό άλογο και ωσάν ένα σώμα, σαν ένας νέος Δον-Κιχώτης αποφάσισαν να μας σώσουν. Πρώτοι θα σωθούν οι αγρότες.

Καταβάλλονται απεγνωσμένες προσπάθειες, αλλά φαίνεται πως ο ορός είναι λίγο χαλασμένος, γιατί υπάρχουν ακόμα αυτοί οι λίγοι που επιμένουν να τσαλαπατούν

τα προϊόντα τους στις πλατείες, προς έκπληξη των αιώνια ιδίων εμπορομεσζόντων.

Υπάρχουν τα λίγα (τουλάχιστον) ριζοσπαστικά στοιχεία στον αγροτικό κόσμο.

Βασικό πρόβλημα αδυναμίας είναι η έλλειψη (ολοκληρωτική) αντιεξουσιαστικής προπαγάνδας.

Κι αυτό είναι ίσως ένας από τους λόγους που και οι πιο «άγριες» κινητοποιήσεις περιορίζονται σε στενά οικονομικίστικα αιτήματα που κι αν οι εξουσιαστές «εγκρίνουν» θα πάρουν πίσω αυτά που δώσανε αλλιώς, κι όχι σε αντιθεσμικά αιτήματα.

Και μια ευχή

Αναγκαία θα ήταν η έκδοση μιας μικρής και εύκολα κατανοητής μπροσουράς που θα έκανε μικρές περιγραφές για την παγίδα της μηχανοποίησης της αγροτικής παραγωγής στο υπάρχον σύστημα. π.χ. μέσος όρος γης 35 στρέμματα περίπου, απ' τα 35 στρέμματα αυτά πρέπει μια οικογένεια να κατέχει - συντηρεί μηχανήματα αξίας 3-4 εκατομμυρίων γα να καλλιεργεί στο όνομα της «ατομικής ιδιοκτησίας». Αθάνατες Ford — Stayer — MASSEY FERKESON (εταιρείες που κατασκευάζουν και τρακτέρ) για σας θα δουλεύουμε.

Εταιρείες που κατασκευάζουν φυτοφάρμακα π.χ. Bayer — Hoecht κ.τ.λ. (κάθε λίγο αποσύρεται και κάποιο επικίνδυνο «σκεύασμα» από την κυκλοφορία).

Τυποποίηση — εμπορία αγροτικών προϊόντων. Δρουν 2-3 πολυεθνικές και σ' αυτόν τον τομέα.. και τόσα άλλα όπως δάνεια (η ξακουστή Α.Τ.Ε.) τιμές που πληρώνει ο καταναλωτής που είναι περίπου τριπλάσιες απ' αυτές που πληρώνεται ο παραγωγός, όπως σουλτανίνα (σταφίδα) τιμή στο παραγωγό 150 δρχ. περίπου τιμή που αγοράζουν (στην Αθήνα) 360 δρχ.

Επίσης η μπροσουρά θα μπορούσε να περιέχει μια σύντομη περιγραφή των κολλεκτιβοποιήσεων που γίνανε στην Ισπανία στον αγροτικό χώρο.

Τέλος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σα μια μορφή επίθεσης και μελλοντικής επένδυσης.

Η μπροσουρά θα μπορούσε να διακινηθεί στην επαρχία από συντρόφους ή ομάδες συντρόφων.

Ένας αγρότης

ΚΙ' ΑΛΛΗ ΤΗΣ ..ΕΙΣΟΔΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Κύριε Διευθυντή,

Στα πλαίσια της καταστολής που έχει αρχίσει να μεθοδεύει τα τελευταία χρόνια το ΠΑΣΟΚ απέναντι σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες (νεολαία, ανεργους, απεργούς κ.λ.π.) πραγματοποιήθηκε και στην Καβάλα η περιβόητη "επιχείρηση Αρετή".

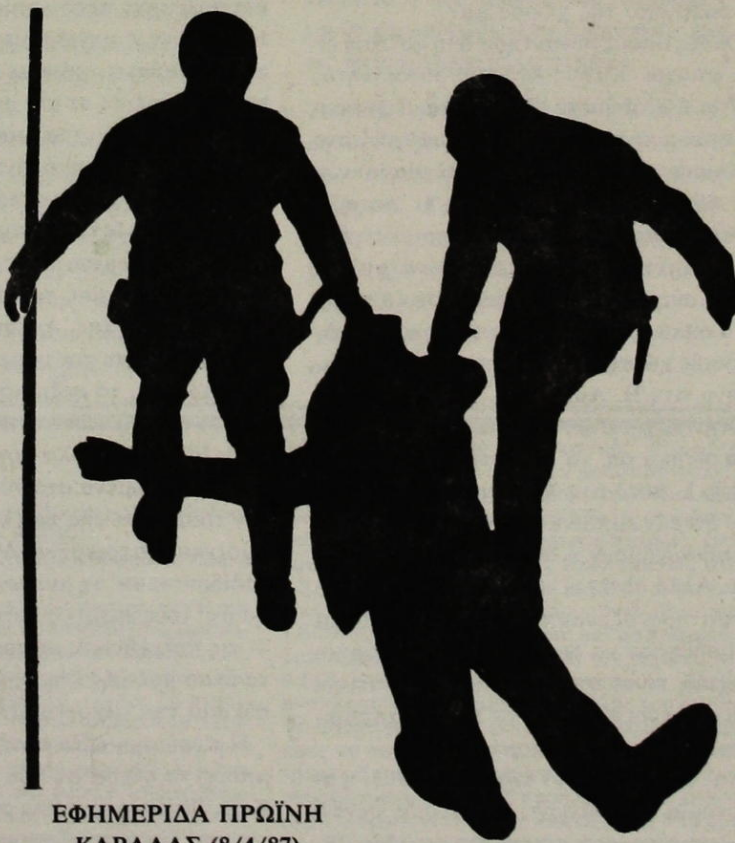
Οι τοπικοί εκπρόσωποι του "νόμου και της τάξης" (οι οποίοι υποτίθεται ότι έχουν εγκαινιάσει νέες σχέσεις με τον πολίτη. θέλοντας ίσως να μιμηθούν το ζήλο των συναδέλφων τους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη έκαναν κάτι παραπάνω από αισθητή την παρουσία τους στο κέντρο της Καβάλας.

Ετσι την Παρασκευή 3-4-87 από 23.00 μ.μ - 2.πμ π.μ. με πρόσχημα την εξάλειψη της εγκληματικότητας και τον έλεγχο της ομαλής λειτουργίας των νυχτερινών κέντρων έκαναν ντου σε στέκια νεολαίας, εξακριβωσης στοιχείων, σωματικές έρευνες, μπλόκα σε μηχανάκια και αυτοκίνητα.

Καταγγέλλουμε την προκλητική στάση της αστυνομίας η οποία έχει σαν σκοπό να τρομοκρατήσει την νεολαία και να εθίσει την κοινή γνώμη στην ολοένα αυξανόμενη αστυνόμευση και στον έλεγχο της ζωής μας.

Καταγγέλλουμε την στάση που κράτησαν όσες τοπικές εφημερίδες εκθίασαν το γεγονός και έσπευσαν να τονίσουν την επιτυχία της επιχείρησης.

Επειδή η αστυνομική διεύθυνση Καβάλας

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΩΪΝΗ
ΚΑΒΑΛΑΣ (8/4/87)

έχει δηλώσει πως η "επιχείρηση αρετής" θα επαναλαμβάνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα ΤΟΝΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ τέτοιες ενέργειες που δείχνουν τον ρατσισμό απέναντι στη νεολαία και προωθούν τον κοινωνικό εκφοβισμό δεν θα μείνουν αναπάντητες.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΑΡΕΤΗΣ» ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Το παλιό μέτρο των επιχειρήσεων «αρετής» εμφανίστηκε και στην Καβάλα. Την Παρασκευή 3.4.87 ασφαλίτες καθώς και 40 περίπου μπάτσοι με στολή, με συνοδεία εισαγγελέα, εισβάλλαν σε διάφορα μαγαζιά — στέκια της νεολαίας της Καβάλας (PUB, καφετερίες, μπαράκια). Οι έλεγχοι ταυτοτήτων, η σωματική έρευνα, η προσαγωγή πολλών ατόμων στην Ασφάλεια, ο έλεγχος αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, αλλά και η σημείωση των στοιχείων των ταυτοτήτων χωρίς να συντρέχουν ουσιαστικοί λόγοι, απλώς και μόνο για προληπτικούς και κατασταλτικούς σκοπούς, όπως οι ίδιοι δήλωσαν την επόμενη μέρα, ήταν το αποτέλεσμα της επιχείρησης «αρετής» στη Καβάλα.

Τις επόμενες μέρες στο Τύπο της Καβάλας (καθώς και στην εφημερίδα Πρώτη), δημοσιεύτηκε η καταγγελία, που δίνεται παρακάτω, και μοιράστηκε επίσης προκήρυξη.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
«ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ»
ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΜΑΘΗΤΩΝ

ANNE HANSEN

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Η Anne Hansen είναι μια απ' τους 5 του Βανκούβερ, μια ομάδα Καναδών που έκαναν μια σειρά από βομβιστικές επιθέσεις το 1982 και για τις οποίες έχουν βαριές καταδίκες. Σ' αυτές τις ενέργειες συμπεριλαμβάνονται η τοποθέτηση βομβών στο εργοστάσιο Litton που κατασκευάζει ηλεκτρονικά εξαρτήματα για τους Κρουζ, σ' ένα υποσταθμό υδροηλεκτρικής ενέργειας στο νησί Βανκούβερ και στο κατάστημα Red Hot Video όπου προβάλλονται πορνο-βίντεο. Η Ann καταδικάστηκε σε ισόβια. Το παρακάτω κείμενο ανήκει σ' αυτήν και γράφτηκε κατά τη διάρκεια της δίκης της.

Όταν κοιτάζω πίσω, στον περασμένο ενάμιση χρόνο, συνειδητοποιώ ότι πήρα ένα μάθημα. Όχι το είδος του μαθήματος που αρκετοί άνθρωποι θα έλπιζαν ότι πήρα, αλλά μέσα απ' την άμεση εμπειρία της ζωής, ξανάμαθα ό,τι κάποτε είχα καταλάβει θεωρητικά — τα δικαστήρια δεν έχουν καμιά σχέση με τη δικαιοσύνη και η φυλακή είναι το μέρος όπου τιμωρούν τα θύματα αυτής της κοινωνίας.

Εδώ και πολλά χρόνια έχω κατανοήσει ότι το σύστημα δικαιοσύνης είναι ένα σύστημα αδικίας, όταν το δει κανείς μέσα στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Είχα αντιληφθεί ότι το κοινοβούλιο είναι ένας χώρος όπου οι άνθρωποι κάνουν νόμους για να προστατεύσουν τις μεγάλες μπίζνες, τους πλούσιους και το status quo.

Η αστυνομία χρησιμεύει για να εφαρμόζει τους νόμους, τα δικαστήρια δημιουργήθηκαν για να δικάζουν όσους παραβαίνουν τους νόμους και οι φυλακές φτιάχτηκαν για να τιμωρούν τον «ένοχο».

Η πίστη μου στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης άρχισε να καταρρέει καθώς μεγάλωσα και είδα τις μεγάλες μπίζνες να συνθλιβούν ανθρώπους πουλώντας σε ψηλές τιμές προϊόντα που είχαν παραχθεί με χαμηλό κόστος, βιομηχανίες πρώτων υλών να βιάζουν και να καταστρέφουν τη γη, κυβερνήσεις να παράγουν πυρηνικά οπλοστάσια ικανά ν' αφανίσουν τη ζωή στον πλανήτη μας, πορνογραφικά περιοδικά να παρουσιάζουν το βιασμό, τις αιμομικτικές και σεξουαλικές επιθέσεις, σαν φυσιολογικά και γοητευτικά πράγματα, τους Ινδιάνους να συνωστίζονται σα ζώα σε ειδικές περιοχές (ρεζέρβες) για να πεθάνουν. Όλ' αυτά τα εγκλήματα ενάντια στη γη και την ανθρωπότητα είναι νόμιμα. Προστατεύονται και καθαγιάζονται απ' το κοινοβούλιο, τα δικαστήρια, το νόμο και την αστυνομία.

Στην Oakalla, όπου πέρασα τους τελευταίους 16 μήνες, ανακάλυψα ότι το 70% του πληθυσμού της φυλακής είναι Ινδιάνες, παρότι οι Ινδιάνοι δεν αποτελούν παρά το 1% του συνολικού πληθυσμού των «έξω». Αυτός ο δυσανάλογος αριθμός φυλακισμένων Ινδιάνων συναντιέται σ' όλες τις φυλακές του Καναδά και αντανακλά το ρατσισμό της χώρας μας.

Όλους όσους συνάντησα στη φυλακή είναι φτωχοί. Κανείς δεν έχει αυτοκίνητα, σπίτια ή ο,τιδήποτε. Βρίσκονται εκεί επειδή ήταν αναγκασμένοι να καταφύγουν στο έγκλημα για να επιβιώσουν σε μια κοινωνία που δεν έχει καμιά θέση γι' αυτούς. Ποτέ δεν κατείχαν δασικές εταιρείες που απογομνώνουν ολόκληρα βουνά απ' τα δάση, ούτε χειρίστηκαν δολοφονικά πυρηνικά όπλα ή έκλεψαν πετρέλαιο απ' τις Αραβικές χώρες για να το πουλήσουν πάμφθηνα στη Β. Αμερική.

Στην αρχή, όταν με συνέλαβαν, τρομοκρατήθηκα απ' τα δικαστήρια και τη φυλακή. Σ' αυτό το φόβο βασίστηκε η πίστη μου ότι εάν έμπαινα στο νόμιμο παιχνίδι, θα αθωνόμουν ή θα μειωνόταν η ποινή μου. Αλλά αυτοί οι τελευταίοι 8 μήνες στο δικαστήριο όξυναν την αντίληψή μου και με βοήθησαν να δω τελικά ότι το νόμιμο παιχνίδι είναι σημμένο και οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι απ' τα πριν σταματημένοι και καταδικασμένοι.

Απ' την αρχή του Γενάρη του 1983, η αστυνομία διοργάνωνε, παράνομα συνεντεύξεις τύπου και προμήθευε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με φωτογραφίες, αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες που αποτέλεσαν τη βάση για μια πανεθνική εκστρατεία που μας παρουσίαζε σαν τρομοκράτες. Μας περιέγραφαν σαν επικίνδυνους, ψυχωτικούς εγκληματίες, χωρίς πολιτική συνείδηση.

Στη διάρκεια της διαδικασίας, απ' τις καταθέσεις της αστυνομίας έγινε φανερό

ότι έκανε παράνομες ενέργειες στη διάρκεια των ερευνών της. Η Υπηρεσία Ασφαλείας, κατά πάσα πιθανότητα, παρακολούθησε τη Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία (W.F.B.) όταν έβαλε τις βόμβες, εφόσον η Julie και εγώ βρισκόμασταν υπό στενή παρακολούθηση επί 24ώρου βάσεως μέρες πριν και κατά τη διάρκεια της μέρας της βομβιστικής επίθεσης.

Η CLEU (Συντονισμένη Μονάδα Εφαρμογής του Νόμου) μπούκαρε παράνομα στο σπίτι μας και στο διαμέρισμα του Doug για να τοποθετήσει μικρόφωνα. Αλλά, παρόλα αυτά, ο δικαστής αποδέχθηκε τις αποδείξεις που βασίστηκαν στην υποκλοπή του τηλεφώνου. Αυτό μου δίδαξε ότι υπάρχει ένας νόμος για τους ανθρώπους και κανένας για την αστυνομία.

Τις δυο τελευταίες μέρες κατέθεσαν μάρτυρες που είναι ακτιβιστές σχετικά με διάφορα κοινωνικά ζητήματα. Μίλησαν εκτεταμένα για τις προσπάθειες τις δικές τους και άλλων ομάδων να εμποδίσουν τις δοκιμές των Κρουζ, τη δημιουργία της γραμμής Cheekeye — Dunsmuir και τη λειτουργία του Red hot Video. Νομίζω ότι έχει γίνει φανερό απ' τις καταθέσεις τους ότι σε κάθε περίπτωση έχουν εξαντλήσει όλα τα νόμιμα κανάλια κοινωνικής διαμαρτυρίας. Είναι επειδή δεν υπήρχε κανένας νόμιμος τρόπος να σταματήσουν να γίνονται αυτά τα εγκλήματα που ένοιωσα ότι έπρεπε να καταφύγω σε παράνομες ενέργειες για να το καταφέρω.

Αν και γνώριζα ότι λίγες μαχητικές ενέργειες δεν θα έκαναν την επανάσταση ούτε θα σταματούσαν αυτά τα έργα, πίστευα ότι ήταν απαραίτητο να αρχίσει ν' αναπτύσσεται ένα κίνημα υπόγειας αντίστασης που θα ήταν σε θέση να κάνει σαμποτάζ και απαλλοτριώσεις και θα μπορούσε να δουλεύει μακριά απ' την παρακολούθηση της αστυνομίας. Η ανάπτυξη ενός κινήματος αποτελεσματικής αντίστασης δεν είναι υπόθεση μιας νύχτας — παίρνει δεκαετίες για να συγκροτηθεί και να εξελιχθεί. Πρέπει να ξεκινήσει από κάπου, μικρό αριθμητικά στην αρχή, και το αν θα είναι επιτυχημένο και αποτελεσματικό θα εξαρτηθεί από εμάς τους ίδιους.

Αν και έκανα αυτές τις τρεις πολιτικές ενέργειες, δεν ήταν το αποτέλεσμα της κορύφωσης ενός νόμιμου αγώνα γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

Στην ουσία, ένα κίνημα υπόγειας αντίστασης πρέπει ν' αναπτύξει μια στρατηγική πολιτική ανάλυση και δράση που να βασίζονται στην σύλληψη της οικονομικής και πολιτικής πραγματικότητας του κράτους. Αντί ν' αντιδράμε σε κάθε ζήτημα που προκύπτει, κάναμε ενέργειες που ήταν βασισμένες σε μια ανάλυση. Μ' αυτό τον τρόπο, εάν πραγματικά αναπτυχθεί ένα αποτελεσματικό κίνημα αντίστασης, μπορούμε να γίνουμε υποκείμενα που καθορίζουν την Ιστορία, αντί ν' αντιμετωπίζουμε μεμονωμένα κάθε φανερό σύμπτωμα της αρρώστιας του συστήματος.

Η πολιτική της Άμεσης Δράσης κατανόησε τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο μιλιταρισμό, το σεξισμό, την καταστροφή του περιβάλλοντος και τον ιμπεριαλισμό. Είδαμε ότι όλα αυτά τα προβλήματα είναι ριζωμένα στο σύστημα αξιών και τον τρόπο σκέψης που λέγεται καπιταλισμός και πατριαρχία. Αυτές οι αξίες μεταδίδονται απ' τη μια γενιά στην άλλη μέσα απ' τους θεσμούς αυτής της κοινωνίας — τις πολυεθνικές εταιρείες, τα σχολεία, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την εκκλησία και την εμπορευματική κουλτούρα.

Η κυρίαρχη αξία αυτής της κοινωνίας μπορεί να συνοψιστεί σε μια λέξη: χρήμα. Κάθε ζωντανό ον πάνω στη γη μετατρέπεται σε αξία προσοδοφόρα για το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα. Οι γυναίκες, τα ζώα, οι άνθρωποι του Τρίτου Κόσμου και το φυσικό περιβάλλον μετατρέπονται σ' εμπορεύματα κι έτσι αντικειμενοποιούνται. Οι εργάτες αξίζουν για την παραγωγικότητά τους, οι γυναίκες έχουν αξία σαν σεξουαλικά αντικείμενα, τα ζώα σα φαγητό ή γούνες, το περιβάλλον σαν πηγή πρώτων υλών. Εάν κάποια ζωντανή

ύπαρξη δεν έχει οικονομική αξία για το καπιταλιστικό σύστημα, τότε είναι άχρηστη. Κατά συνέπεια, οι παραδοσιακοί Ινδιάνοι γίνονται θύματα γενοκτονίας και τεράστιες εκτάσεις γης καταστρέφονται. Έτσι η ενέργεια ενάντια στο Litton, τη γραμμή Cheekeye — Dunsmuir και η ενέργεια της Γυναικείας Εμπρηστικής Ταξιαρχίας (Women Fire Brigade), δεν είχαν — τουλάχιστο για μένα — αποασματικό προσανατολισμό, αλλά αποτελούσαν την πολιτική μας αντίσταση μεταφρασμένη σε δράση.

Αντίθετα με τις θεωρίες του κράτους και της αστυνομίας, η Άμεση Δράση και η Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία ήταν δυο διαφορετικές ομάδες. Απ' τους πέντε από μας που κατηγορήθηκαν για τις βόμβες στο Red Hot Video, μόνο η Julie και εγώ συμμετείχαμε σ' αυτή την ενέργεια. Κανένας άντρας δεν πήρε μέρος σ' αυτή την επίθεση. Ο Doug, ο Brent και ο Gerry, απλώς έτυχε να ζουν με τη Julie και εμένα ή να μας επισκέπτονται. Η Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία δεν ήταν μια σταθερή ομάδα, αποτελούνταν απλώς από γυναίκες που ενώθηκαν με στόχο τον εμπρησμό του Red Hot Video, επειδή νοιώθαμε ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος να σταματήσουμε την εξάπλωση της βίαιης πορνογραφίας.

Η Άμεση Δράση έκανε τις επιθέσεις ενάντια στο Litton και το Cheekeye — Dunsmuir. Ειλικρινά λυπάμαι που τραυματίστηκαν άνθρωποι στο βομβισμό του Litton. Είχαν παρθεί όλες οι προφυλάξεις για ν' αποτραπούν αυτοί οι τραυματισμοί και αμέσως σχεδόν μετά το βομβιστικό κυκλοφόρησε κείμενο που ζητούσε συγγνώμη από τους τραυματίες και εξηγούσε γιατί συνέβη κάτι τέτοιο. Αλλά επίσης πρέπει να προσθέσω ότι κριτικάρω συνολικά την ενέργεια του Litton, γιατί ήταν λάθος για την Άμεση Δράση να τοποθετήσει μια βόμβα κοντά ή μέσα σ' ένα κτίριο που δούλευαν άνθρωποι, ανεξάρτητα απ' τον αριθμό των προφυλάξεων που πάρθηκαν. Όταν κάνουν τέτοιες ενέργειες οι επαναστάτες ποτέ δεν πρέπει να βασίζονται στην αστυνομία ή στη φρουρά ασφαλείας για να αδειάσουν το κτίριο και να σώσουν τις ζωές των ανθρώπων.

Πάντα θα ζω με τη συνείδηση ότι είμαι υπεύθυνη γι' αυτά τα λάθη, αλλά το γεγονός αυτό δε θάπρεπε ποτέ να επισκιάσει τον αμέτρητο πόνο και την οδύνη που το Litton προσφέρει κάθε μέρα και τη δυνατότητα αφανισμού του πλανήτη που ενσαρκώνουν οι Κρουζ. Καθημερινά αργοπεθαίνουν εκατομμύρια ανθρώπων, επειδή ξεοδεύονται τόσα πολλά λεφτά και ανθρώπινο κόπος στη διεθνή πολεμική βιομηχανία, αντί να χρησιμοποιηθούν για να τραφούν οι άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο. Στον Καναδά έχουν γίνει μεγάλες περικοπές στις κοινωνικές παροχές για να μπορεί η κυβέρνηση να δίνει περισσότερα χρήματα στην πολεμική βιομηχανία. Για παράδειγμα, η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση πρόσφατα έδωσε στο Litton 26.400.000 δολάρια.

Όσοι ανοίγουν δουλειές σαν το Litton, το B.C. Hydro και το Red Hot Video είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες. Είναι ένοχοι εγκλημάτων ενάντια στη γη και την ανθρωπότητα, και παρόλα αυτά είναι ελεύθεροι να συνεχίσουν τις νόμιμες δραστηριότητές τους, ενώ όσοι αντιστέκονται και όσοι είναι θύματα αυτής της Κοινωνίας παραμένουν στη φυλακή. Πώς εμείς, που δεν έχουμε στρατούς, όπλα, εξουσία και χρήματα να σταματήσουμε αυτά τα εγκλήματα προτού καταστραφεί ο πλανήτη μας; Πιστεύω ότι αν υπάρχει κάποια ελπίδα για το μέλλον, αυτή βρίσκεται στον αγώνα μας.

Anne Hansen

Πηγή: Anarchist Feminist Magazine, Winter 1985

*Πρόκειται για τη Julie Belmas η οποία, κατά την εκδίκαση της έφεσής της το 1985 θ' αποκηρύξει τις ενέργειες ενάντια στο Litton και το Red Hot Video και θα κατονομάσει και θα περιγράψει ενέργειες των υπολοίπων του Βανκούβερ (βλ. άρθρο «οι 5 του Βανκούβερ έμειναν 4», Δοκίμη No 5)

- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΝ
- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΓΚΟΥΛΑΓΚ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

1

Στην εξουσιαστική λογική της εκπροσώπησης και της θεαματοποίησης της καθημερινής μας ζωής, έτσι όπως αυτή πραγματώνεται και πραγματοποιείται ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ — ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ — ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ, να αντιτάξουμε ένα σαφές επαναστατικό πρόταγμα: ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ — ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ — ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ, Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ.

2

Η αυτονομία των θεσμών μιας κοινωνίας απέναντι στην ίδια και η εξουσία των θεσμών πάνω της, ενώ πρέπει να υφίσταται το αντίθετο, γεννά αυτό που ονομάζουμε ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ. Είναι, κοντολογίς η αντίθεση που γεννάται ανάμεσα στην θεσμίζουσα και στη θεσμισμένη κοινωνία. Είναι η ΞΕΝΩΣΗ της κοινωνίας από τον εαυτό της. Οι εκλογές δεν αποτελούν παρά μια πτυχή αυτής της αλλοτρίωσης - ξένωσης. Υποβιβάζουν τον άνθρωπο σε ένα απλό θεατή και αυτόματα ορίζουν τους πρωταγωνιστές. Το τραγικό είναι ότι οι θεατές δεν είναι παρά θεατές της ίδιας τους της ζωής. Το παραπάνω σχίσμα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ — ΘΕΑΤΕΣ αντιστοιχεί διαλεκτικά στο σχίσμα ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ, κεντρικό οντολογικό κρυστάλλωμα της σύγχρονης εξουσιαστικής κοινωνίας. Πηγή και ταυτόχρονα προϊόν της ουσιώδους και εσχάτης αντίφασης της, στις δομές και στις υπερδομές της. Οι ειδικοί — πολιτικοί ασχολούνται με όλα τους τα προβλήματα (ΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ). Οι τεχνοκράτες, η κυβερνητική, η πληροφορική, τα κομπιούτερ, η ορθολογικοποίηση, θα τα λύσουν. Αυτοί ας πηγαίνουν καθημερινά στη δουλειά, στο πανεπιστήμιο. Ας μην ασχολούνται με τίποτε άλλο. Το σύστημα προσφέρει τιμεντένια κλουβιά και ΒΑΓΗ για όλους. Ας κάνουν, όποτε ξεκλέβουν λίγο ελεύθερο χρόνο, έρωτα και αυτό νευρωτικά και με μέτρο. Η ίδια μίζερια παντού και πάντα.

3

Εκλογές μέσα στην εξάρτηση δεν μπορούν παρά να αναπαράγουν την εξάρτηση και να τη διαιωνίζουν σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη έκταση με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη δύναμη. Είναι μια από τις πολλές δικλείδες ασφάλειας που έχει ο ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ. Ομόκεντρα βρίσκονται: Τα κόμματα, τα συνδικάτα, οι κάθε λογής εκπρόσωποι, τα σχολεία, τα Πανεπιστήμια, ο στρατός, τα ψυχιατρεία, οι ψυχίατροι, οι τεχνοκράτες, οι επιστήμονες, οι μάνατζερ, οι αυτοκαταναλώμενοι ψευτοποιητές και ψευτοκαλλιτέχνες, οι μπάτσοι.

4

Άνθρωποι που αποβλακώνονται μπροστά στην τηλεόραση δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι που είναι μια απλή βίδα της μηχανής δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι που πεθαίνουν από πλήξη δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι δούλοι της τεχνολογίας, των θεσμών και της φαντασιακής θέσμησης της σύγχρονης κοινωνίας που λέγεται ορθολογισμός και νορμοποίηση των πάντων, δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι που δεν ξέρουν να βιώνουν τον έρωτα, την αναπνοή, την φαντασία, το όνειρο, το ασυνείδητο, την ποίηση, την ηδονή, δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι που δεν μπορούν να δημιουργούν ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, χαράς, παιχνιδιού, ελεύθερης έκφρασης και δραστηριότητας, να ανακαλύπτουν νέους τρόπους παιχνιδιού δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι.
 Άνθρωποι που εκλέγουν πειθήνια μέσα στην άγνοιά τους κάποιους άλλους το ίδιο μίζερους με αυτούς (και συνάμα πιότερο ερεθισμένους στο ναρκωτικό που λέγεται εξουσία) να διαχειριστούν την ίδια τους τη ζωή, δεν μπορεί παρά να είναι ΣΚΛΑΒΟΙ και ΥΠΗΚΟΟΙ.

5

Οι εκλογές υφίστανται γιατί ο γραφειοκρατικός καπιταλισμός τις έχει ανάγκη να υφίστανται σαν τέτοιες που είναι: όργανα φενάκης και «ψευτοεπαναστατικής» αυτοϊκανοποίησης, μέσα — εργαλεία διαιώνισης των εξουσιαστικών δομών του. Γι' αυτό άλλωστε για μας, δεν τίθεται θέμα συμμετοχής στο παιχνίδι των τεχνικών της εξουσίας. ΔΕΝ κατέχουμε την τεχνική της εκπροσώπησης (ευτυχώς) και της επίλυσης των προβλημάτων μέσα στις οριζουσες του συστήματος. Ένα μόνο γνωρίζουμε καλά και το μαθαίνουμε καλύτερα μέρα με τη μέρα: ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΜΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ — ΕΝΟΧΩΝ — ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΜΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΛΙΚΟ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΕΠΑΡΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΥΡΩ ΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΗΣ. Αγωνιζόμαστε για να ενώσουμε τους πόλους των φαινομενικών αντιθέσεων και την αμοιβαία μετατροπή τους σε πηγή επαναστατικής θέσμησης και αυτονομίας της κοινωνίας: ΤΟΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΤΟ ΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΜΕ ΤΟ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΗ ΝΟΗΣΗ.

6

Και πέρσι που ψηφίσατε τι καταλάβατε; Παρατηρείστε όλους αυτούς γύρω σας που τις τελευταίες μέρες (ειδικά) σας έχουν παραπλησιάσει. Σαν τα σαλιγκάρια μετά τη βροχή ξεφυτρώνουν από παντού. Δεν ζητούν τίποτε άλλο παρά την ψήφο σας. Ακούστε τα λόγια και τις υποσχέσεις τους. Το πόσο προσεχτικά σας ακούνε. Αγωνίζονται για το ποιος θα σας πρωτοεκπροσωπήσει. ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΤΥΣΕΤΕ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ. Είναι η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Είναι η μόνη γλώσσα που ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ. Είναι η γλώσσα της ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ. ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΘΕΣΕΤΕ ΣΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ, ΚΟΝΤΟΛΟΓΗΣ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ — ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΦΕΥΡΕΤΕ ΝΕΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΠΡΑΧΤΙΚΗΣ. ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΨΗΦΟΣ ΠΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΝΙΩΣΕΙ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΠΗΣ.

ΟΜΑΔΑ ΜΗΧ/ΚΩΝ — ΜΗΧ/ΚΩΝ

Ε.Ο.Δ.

Συνάδελφοι, συναδέλφισες, Έλληνες Πολίτες.

Μια ακόμα σχολική χρονιά σχεδόν πέρασε. Κοιτώντας προσεκτικά θα δείτε πως ουσιαστικές αλλαγές δεν έγιναν ούτε πρόκειται να γίνουν στο χώρο του δημοτικού σχολείου. Οι δάσκαλοι υποταγμένοι στο δήθεν νέο πνεύμα της εξουσίας του υπουργείου πιέζουν με τη σειρά τους μαθητές και μαθήτριες, μέσα σε προβληματικά σχολεία, αρχίζοντας από τα νεκρά ολιγοθέσια και φτάνοντας στα προβληματικά στη λειτουργία πολυθέσια.

Το πνεύμα συνεργασίας και συντροφικότητας δεν υπάρχει. Κάτω από την πίεση του υπουργείου, των ΠΥΣΔΕ, των ΠΥΣΠΕ, των ΑΚΥΣΔΕ, των προϊσταμένων, σε πολλές περιπτώσεις, αλλά και των περισσότερων Συμβουλών, που έχουν τη νοοτροπία του παλιού Επιθεωρητή, και των διευθυντών σχολείων που με αυξημένες αρμοδιότητες, μεταμορφώνονται σε όργανα πίεσης των δασκάλων στα σχολεία.

Και στα παιδιά καταλήγει, σαν τελικοί δέκτες, όλο αυτό το βάρος των διάφορων πόλων εξουσίας.

Δίπλα σε όλα αυτά υπάρχει ένα συνδικαλιστικό κίνημα — ΔΟΕ — που πνίγεται μέσα στα κύματα των κομματικών συμφερόντων των επαγγελματιών συνδικαλιστών και αδυνατεί να αρθρώσει λόγο, να γίνει φορέας αλλαγών.

Το σχολείο χρειάζεται ελευθερία. Το σχολείο χρειάζεται ισότιμη συμμετοχή παιδιών, δασκάλων, γονιών. Η αστείρευτη φαντασία των παιδιών να ελευθερωθεί. Ο δάσκαλος να πάψει να είναι ο τελευταίος μοχλός μιας κρατικής μηχανής που ισοπεδώνει τις προσωπικότητες και ιδιαιτερότητες του παιδιού. Το σχολείο φυλακή, με το δάσκαλο φύλακα, δεν έχει λόγο ύπαρξης. Οι συνεχείς εντολές και διαταγές από τα πάνω — υπουργείο, κ.λ.π. — να πάσουν και στη θέση τους να μπει η ουσιαστική παρέμβαση των παιδιών, των δασκάλων και των γονιών.

Συνδικαλισμός δεν γίνεται αγαλιά με την Εξουσία. Συνδικαλισμός γίνεται ελέγχοντας ή και απορρίπτοντας την Εξουσία. Απελευθερώνοντας τις Συνελεύσεις από τον ίσκιο του μπαμπούλα του κόμματος και του κράτους.

Όχι στο σημερινό προβληματικό σχολείο.

Όχι στην παθητική αποδοχή των εντολών της εξουσίας.

Όχι στο δάσκαλο, όργανο καταπίεσης των παιδιών.

Όχι στην κομματική πίεση γιατί νεκρώνει τη σκέψη.

Να αφήσουμε ελεύθερη τη φαντασία των παιδιών.

Να ελευθερώσουμε τη δική μας φαντασία.

Παιδεία από το Λαό για το Λαό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ε.Ο.Δ.

2 Μάρτη '87

Η Απεργία του Φλεβάρη ήταν μια κοροϊδία. Η Απεργία πρέπει να έχει τελικούς στόχους κι όχι να χρησιμοποιείται σαν μέσο εκτόνωσης της μάζας. Τον Μάρτη έχει αναγγελθεί νέα 48ωρη Απεργία — ΑΔΕΔΥ —

Να πάρουμε όλοι μέρος. Να παλαίψουμε για Απεργία διαρκείας.

Να πάρουμε το κίνημα στα χέρια μας.

Απεργία, όχι για τα κόμματα, αλλά για ένα Λαό κυρίαρχο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ «ΕΤΑΙΡΙΑΣ» ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ

Φίλες και φίλοι
Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε, με τόση φρίκη ο ημερήσιος τύπος να περιγράφει τα εγκλήματα μιας «εταιρίας δολοφόνων». Κι όλα αυτά μας φαίνονται τόσο αποτρόπαια, μας προξενούν κατάπληξη, ενώ δεν θα έπρεπε γιατί είναι κάτι το «φυσιολογικό» μέσα στη συγκεκριμένη κοινωνία που ζούμε, από τη φύση της εγκληματικής. Αποκαλύφθηκαν κάποιοι δολοφόνοι — μαφιόζοι αλλά «καθώς πρέπει πολίτες». Μόνο σαν τέτοιοι μπορούσαν να είναι μαφιόζοι:

Δήμαρχοι, γιατροί, μεγαλέμποροι, δικαστικοί, συμβολαιογράφοι, μπάτσοι... και άλλοι που θα φανούν ή απλά θ' ακουστούν και μπορεί να γίνουν και ήρωες, ενώ πριν τα τσάκωναν και τα έπιναν μαζί με τους μαφιόζους, τώρα τους κατηγορούν γιατί άρχισε κι η δικιά τους γούνα να καίγεται. Τέτοια φρούτα έχουμε και στην πόλη μας, τιμητές του λαού και του δίκαιου, που έγιναν γκεστ-σταρ στον ημερήσιο τύπο, καταγγέλλουν το μεγαλοαπατεώνα, ενώ όλοι γνωρίζαμε τους ακατάλυτους δεσμούς που είχαν στο παρελθόν μαζί του και που τον έχρισαν ακόμα και υποψήφιο δήμαρχο της Ν. Χαλκηδόνας. Μαζί τα έτρωγαν, μαζί τα διασκεδάζαν και μαζί έκαναν ακόμα και τουριστικά ταξίδια στις ευρώπες (Δοπτόγλου πρώην αξιωματικός της χούντας πρώην σύμβουλος του ΠΑΣΟΚ, νυν οπαδός του ΚΚΕ). Και για να μην πονηρευτεί ο πάντα προδομένος λαός, δήλωναν ότι πάνε στην ευρώπη για δήθεν συνεδρία της τοπ. αυτοδιοίκησης. Κι όταν γίνηκε δήμαρχος και το ρευστό τελείωσε, διότι προφανώς αργούσε να γίνει η «δουλειά» που θα έφερνε τα εκατομμύρια για νέες διασκεδάσεις και νέες κραιπάλες, άρχισαν να φλυαρούν και να γκρινιάζουν. Κι όταν πια άρχισε η αντίστροφη μέτρηση και η τύχη του εγκληματία γινόταν ολόενα και πιο επισφαλής, τότε νόμιζαν ότι τους παρουσιάστηκε η ευκαιρία να γίνουν τιμητές του λαού και της «δημοκρατίας». Και τότε τον καταπρόδωσαν, φοβούμενοι βέβαια μήπως σπάσει η αλυσίδα της σιωπής στα γραφεία της ασφάλειας και πληρώσουν κι αυτοί με το τομάρι τους. Αλλά κι εμείς; εμείς που είχαμε να ψηφίσουμε και να θαυμάσουμε για δήμαρχο έναν απατεώνα κι εγκληματία; και να τον κατηγορούν πολλοί όχι γιατί ήταν εγκληματίας, αλλά γιατί δεν είχαν τη δυνατότητα να του φάνε λεφτά, όταν τα μοίραζε, ή να του πάρουνε περισσότερα απ' όσα του πήραν. Και ο λαός της Ν. Χαλκηδόνας να εκτιμά και τους κληρονομους φίλους και σύμβουλους του — ηθικολόγους και προοδευτικούς ακόμη — που έκαναν κήρυγμα ενάντια στα μακριά μαλλιά και την παραστρατημένη νεολαία. Αλλά αυτοί οι κύριοι παλαιοί σύμβουλοι (διαγραμμένοι του ΠΑΣΟΚ) και στενοί συνεργάτες του απατεώνα, που μαζί ροκάνιζαν τα εκατομμύρια που όταν έβλεπαν τους ανυπόταχτους νέους τους προπηλάκιζαν γιατί δεν δεχόταν να γίνουν όργανά τους, αυτοί οι ίδιοι όχι μόνο δέχτηκαν την κληρονομιά, δηλαδή το προϊόν του εγκλήματος, αλλά βγήκαν και σήμερα να τον κατηγορούν, αυτοί οι ίδιοι με τα σκληρά κολλάρα και το δημοκρατικό μανδύα, ότι δεν ήξεραν τάχα πόσο μεγάλος κομψοδόρος και εγκληματίας ήταν. Λες και το θέμα είναι μόνο ποσοτικό. Και η δικαιοσύνη; η ανεξάρτητη δικαιοσύνη; όργανα και εκτελεστές της (μπάτσοι και δικαστικοί) στήριζαν τους μαφιόζους και τους βοηθούσαν. Ο μεγαλοαπατεώνας μάλιστα κυκλοφορούσε ελεύθερος ενώ, εδώ και τρία χρόνια εκκρεμούσαν δίκες σε βάρος του για γνωστές υποθέσεις σε όλη τη Χαλκηδόνα.

Και τα θύματα των οργανωμένων αυτών εγκλημάτων; Άνθρωποι σαν τον εφοπλιστή Τυπάλδο που έπνιγε ναυτεργάτες με τα πλοία «του», μαφιόζικα κι αυτός, και γέροι ίσως αθώοι (σχετικό αυτό), ίσως άνθρωποι που κοιμόντουσαν με την οπτασία των καταθέσεών τους.

Πάντως ο καπιταλισμός εκδικείται κάπου και την αστική τάξη. Κι ο τύπος; Διαχώρισε τους εγκληματίες σε καλούς και κακούς, και κουτσομπολέμα μαζί με όλους. **ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΕΣ**

ΤΟ ποιος έχει δίκιο ή άδικο, το ποιος είναι απατεώνας ή όχι, η ζωή το δείχνει και θα το δείχνει. Οι μαφιόζοι και τα εγκλήματα είναι μια πραγματικότητα που τη γεννούν και την τρέφουν τόσο η κηρυγματική υποκρισία του συντηρητισμού ενάντια στο εγκλημα, υπέρ μιας σάπιας κοινωνίας που το διατηρεί, όσο και οι δομές της καπιταλιστικής κοινωνίας που ζούμε. Δομές συντηρούμενες συνειδητά από ένα κράτος και μια εξουσία βουτηγμένα στο ψέμα και τη βρωμιά.

Τι έμεινε από την όλη ιστορία; Μια εκτόνωση των κουτσομπολιών και αντιδικίες των φαμιλιών, καθώς πρέπει πάντα. Κάποιοι άλλοι απατεώνας θα γίνουν αξιότιμα μέλη με κοινωνική καταξίωση, κάποιοι άλλοι «τίμιοι νοικοκυραίοι» θα τους ανταγωνιστούν στις βρωμιές και θα τους αντικαταστήσουν για να γίνουν κι αυτοί σωτήρες του λαού, κάποιοι άλλοι θα κάνουν εμπόριο συναλλάγματος (Γκίκας: υποψήφιος δήμαρχος της Ν.Δ.), θα εκκρεμεί δίκη για δυο χρόνια, θα κυκλοφορούν ανενόχλητοι, θα διεκδικούν οφίτσια, και στο τέλος φυσικά θα αθωνώνονται σαν περίστερες.

Μπροστά στο κομφούζιο των αντιθέσεων δεν μπαίνουμε στο δίλημμα να υποστηρίξουμε ή να καταδικάσουμε κάποιον. Βλέπουμε απλώς ότι απάτη αποτελεί το γενικευμένο κοινωνικό έγκλημα, και ελπίζουμε πως την επόμενη φορά, όταν ανάμεσα στο ματωμένο χέρι του δολοφόνου και το ψυχρό πτώμα του εφοπλιστή θα παίζεται ο χορός των δισεκατομμυρίων, θα μπει στη σκηνή της ιστορίας ο ίδιος ο λαός ιδιοποιούμενος τα όσα μέχρι τώρα του έχει κλέψει η καπιταλιστική κοινωνία της γενικευμένης αθλιότητας.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Φίλοι και Φίλες

Χαλκηδονιώτες, Χαλκηδονιώτισσες

1. Το ΠΑΣΟΚ είναι μια κυβέρνηση πουλημένη που έχει αφήσει άθικτα, τα στεγανά στις δημόσιες υπηρεσίες (δικαστήρια, υπουργεία κ.λ.π.) και είναι αφομοιωμένη στο σύστημα εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, όπως και όλα τα κόμματα.

2. Ενώ το υπουργείο δικαιοσύνης (Μαγκάκης) ήξερε και για την περίπτωση του απατεώνα — μαφιόζου Παπαδόπουλου (πλαστές επιταγές και πιστοποιητικά θανάτου προ τριετίας), καθώς και για την περίπτωση λαθραίου συναλλάγματος από την Κύπρο, απ' τον Γκίκα (υποψήφιος σύμβουλος επί χούντας του φασίστα Καδερίδη, νυν υποψήφιος δήμαρχος της Ν.Δ.), έμεινε άπρακτο και σιωπούσε.

Η «αδέκαστη» δικαιοσύνη αντικαθρεφτίζει την ταξική δομή της καπιταλιστικής κοινωνίας: αφήνει έξω τους μαφιόζους — λαθρέμπορες και πολιτικούς — οικονομικούς υποστηρικτές της. Φυλακίζει θύματα της εκμεταλλευτικής κοινωνίας όπως ανήλικους άρρωστους τοξικομανείς ή δολοφονεί μαθητές (Καλτεζάς).

3. Καταγγέλλουμε την ασφαλίτικη και τραμπουκική ενέργεια του Δρεπάνια (σύμβουλος της Ν.Δ.) που μαζί με τον Γ. Δόπτογλου (πρώην εφέδρος αξιωματικός επί χούντας με πλούσια αντικομμουνιστική δράση και νυν κομματόσκυλο του Κ.Κ.Ε.!!!) όπου τη Πέμπτη 23.4, ο δεύτερος έκλεψε δημόσια προκηρύξεις από μέλη του στεκιού αντιεξουσιαστών Α. Πατησιών, καθώς τις μοίραζαν.

Χαλκηδονιώτες, Χαλκηδονιώτισσες

Εμείς λέμε για ακόμη μια φορά ότι δεν υποστηρίζουμε, αλλά καταδικάζουμε κάθε εξουσία και κόμμα. Εναντιωνόμαστε στην υποκρισία και προστυχιά, κάθε πολιτικάντη, που ενώ παριστάνει τον υπερασπιστή του λαού, κοιτάει μονάχα να φουσκώνει τη τσέπη του, πουλώντας τους πόθους και τα όνειρα του ίδιου του λαού.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ Α. ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1886

Θα έρθει ο καιρός που η ανθρωπότητα θα δει αυτή την εκτέλεση των αναρχικών όπως εμείς βλέπουμε σήμερα το κάψιμο των μαγισσών της Νέας Αγγλίας

(ο πρώην γερουσιαστής των ΗΠΑ, Τρίμπαλλ στο λόγο του στην κηδεία των Μαρτύρων του Χαϊμάρκετ)

Στις 10 το πρωί της 4ης Μαΐου 1886, 176 αστυφύλακες του Σικάγου κινήθηκαν για να διαλύσουν μια ειρηνική συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τον τραυματισμό απεργών εργατών από την αστυνομία την προηγούμενη μέρα. Ο Δήμαρχος της πόλης, που είχε πάρει μέρος στη συγκέντρωση, γύρισε σπίτι του πιστεύοντας πως η εκδήλωση θα έληγε ειρηνικά μια που από μερικές χιλιάδες είχαν πια μείνει διακόσια άτομα. Οι αστυνομικοί όμως είχαν παραταχθεί σε θέση μάχης ύστερα από διαταγή των αξιωματικών τους και ο Κάπταιν Μπόνρηλντ διέταξε τους συγκεντρωμένους να διαλυθούν αμέσως. Σ' αυτό το σημείο κάποιος πέταξε μια βόμβα. Η αστυνομία άρχισε να πυροβολεί και αργότερα εξαπόλυσε ένα πογκρόμ συλλήψεων και κατηγορήσε τους οργανωτές της συγκέντρωσης, οκτώ αναρχικούς, με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Μέσω του τύπου ένα κύμα μαζικής υστερίας κατέκλυσε τη χώρα. Οι αρχές παρά τις αποδείξεις και το παγκόσμιο κίνημα συμπαράστασης εκτέλεσαν τρεις και έριξαν στη φυλακή τους τέσσερις. Ο όγδοος βρέθηκε νεκρός στο κελί του μια μέρα πριν την εκτέλεση στις 11 Νοέμβρη 1887.

Αμέσως μετά την έκρηξη στο Χαϊμάρκετ πολλοί άρχισαν να φωνάζουν για «βίαιη μεταχείριση στους αναρχικούς και στους άλλους προδοτές». Ένα μεγάλο μέρος αυτής της προκατάληψης στηριζόταν στον ρατσισμό μια που οι περισσότεροι από τους οκτώ ήταν Γερμανοί μετανάστες, αλλά αυτό δεν ήταν το μοναδικό στοιχείο.

«...με μακριά μελλιά και αγία βλέμμα, άπλυτοι, άθιοι και ξένα απόβρασμα που ποτέ τους δεν δούλεψαν τίμια και που έχουν τρελλαθεί από τα χρόνια της καταπίεσης στις χώρες τους (πριν έρθουν στη χώρα της ελευθερίας) και που απλύνουν καθολικά τους πλούσιους για τα κέρφη τους»

Αυτή ήταν μια περιγραφή που δόθηκε το 1886

Το 1884 είχε αποφασισθεί από την Ομοσπονδία εργατικών και συνδικαλιστικών σωματείων των ΗΠΑ και του Καναδά πως από την 1 Μαΐου 1886 θα ισχύει το οκτάωρο. Τα αφεντικά αντήχησαν ενάντια σ' αυτή την απόφαση και τ' επέθεδο τον φόβου και της αναταραχής απήλπιε καθώς η ημερομηνία αυτή πλησίαζε. Στο Σικάγο η κατάσταση αυτή έφτασε στα αποκορύφωμά της γιατί αυτοί που συνελήφθησαν μετά την έκρηξη ήταν γνωστοί για την δράση τους στο εργατικό κίνημα για μια τουλάχιστον δεκαετία.

«Το βράδυ της εκτέλεσής τους μια μεγάλη διαδήλωση με τύμπανα και σημαίες με μαύρα κρέπια διέσχισε τους δρόμους της Νέας Υόρκης ... Την Κυριακή μετά την εκτέλεσή τους θάφτηκαν στο Σικάγο με εκδηλώσεις σεβασμού και συμπάθειας και σ' όλη τη χώρα υπήρχαν ενδείξεις πως η εργατική τάξη θεωρούσε αυτούς τους ανθρώπους όχι εγκληματίες, αλλά ήρωες και μάρτυρες.

Ο Μπόνρηλντ και ο συνάδελφός του Σάακ αποκαλύφθηκαν σε μια σειρά άρθρων στους «Σικάγο Τάιμς» το 1889 σαν οι πρωταίτιοι που δημιούργησαν το επεισόδιο στο Χαϊμάρκετ για να πάρουν προαγωγή, και για να στρέψουν αλλού τις κατηγορίες που είχαν εξαπολυθεί εναντίον τους για διαφθορά. Το 1893 οι τρεις αναρχικοί που ήταν ακόμη στη φυλακή πήραν χάρη από τον Δημοκρατικό κυβερνήτη που στην αναφορά του ξεσκέπαζε την αδικία που έγινε. Οι ένορκοι είχαν εκλεγεί για να καταδικάσουν, οι δικαστές ήταν ανίκανοι και αποδείξεις δεν υπήρχαν. Όμως η αντι-αναρχική υστερία ήταν ακόμα δυνατή και ο κυβερνήτης Άλτγκελντ δεν ξαναεκλέχτηκε ποτέ.

Το τρυκ που καλούσε σε συγκέντρωση είχε γραφτεί στα Αγγλικά και στα Γερμανικά

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΡΓΑΤΕΣ!

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΧΑΙΜΑΡΚΕΤ, Ράντολφ Στρητ, Μπ. Ντσαπλένς και Χάλστεντ

Καλοί ομιλητές θα παρουσιαστούν για να καταγγείλουν τις τελευταίες αγριότητες της αστυνομίας, τους πυροβολισμούς ενάντια σε εργάτες συναδέλφους μας.

Εργάτες οπλιστείτε και ελάτε μαζικά!

Η Εκτελεστική Επιτροπή

- ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1987

«**Ε**παναλαμβάνω ότι είμαι εχθρός της «τάξης» που επικρατεί σήμερα και επαναλαμβάνω ότι θα την πολεμήσω με όλες μου τις δυνάμεις, όσο μπορώ ακόμα να ανασαίνω... Σας απεχθάνομαι, απεχθάνομαι την τάξη σας, τους νόμους σας, την εξουσία σας που στηρίζεται στη βία. Κρεμάστε με γι' αυτό». Λινγκ αναρχικός που κρεμάστηκε το Μάη του 1886 στο Σικάγο

Σύσσωμη η κλίκα των κρατιστών γιορτάζει στο «πλευρό των εργατών» την επιτυχία της να θάψει, να ξεριζώσει από τις καρδιές μας το μήνυμα της εξέγερσης του Σικάγου και να εδραιώσει την τάξη της, πάνω στην ευνοησιμένη κι αλλοτριωμένη απ' αυτούς κοινωνία. Στο σωτήριο γι' αυτήν σκοπό έχει σαν ακούραστους βοηθούς κόμματα και συνδικάτα, οργανωτές σε πορείες — λιτανείες και επινοητές ιστορικών μυθοπλασιών με την απαραίτητη «αγωνιστική» σάλτσα. Οι φωνές όμως των εξεγερμένων εργατών ενάντια στην κτηνωδία της ολιγαρχίας, δεν μπορούν να σβήσουν παρ' όλες τις συντονισμένες προσπάθειες υπονόμευσης, της δύναμης άρνησης του προλεταριάτου από την κρατική προπαγάνδα και το ρεφορμισμό των αριστερών κομμάτων.

Σήμερα στη κοινωνία αφθονίας — στέρησης οι διαμορφωμένες μορφές καπιταλιστικής οργάνωσης, μονοπώλια, τραστ, πολυεθνικές, όπου η βία, τόσο η ωμή, όσο κι αυτή των γεγονότων αναγκάζουν τον προλετάριο πέρα από την αλλοτριώσή του σαν παραγωγικού συντελεστή να εκφυλίζεται από άνθρωπος σε ρομπότ — υπερκαταναλωτή. Ο καπιταλισμός πιο απάνθρωπος από ποτέ, με το πιο «ανθρώπινο» παράλληλα προσωπείο, χρησιμοποιεί την κατακερματισμένη εργασία σα μέσο συσσώρευσης κεφαλαίου, κυριαρχίας, προώθησης και διαίωσής του.

Η παραγωγή έχει στραφεί στη κατασκευή προϊόντων έξω απ' τις πραγματικές ανθρώπινες ανάγκες, προϊόντα που στη συνέχεια πλασάρονται μέσα απ' τη διαφήμιση και το θέαμα σαν μάνα εξ ουρανού. Η όλη αυτή διαδικασία αποξενώνει τον εργάτη — παραγωγό από το αντικείμενο της εργασίας του και τον αλλοτριώνει μέσα από την παγίωση ενός ρόλου και μιας άσκοπης μίζερης ζωής: σπίτι, δουλειά, ελεγχόμενη εκτόνωση. Για να χρυσωθεί το χάπι το κράτος δημιούργησε την ψευδαίσθηση στους προλετάριους, της συμμετοχής στις διαδικασίες διαχείρισης συστήματος (εκλογική αυταπάτη) και τις «απολαύσεις» του, με αντάλλαγμα κι αποτέλεσμα συγχρόνως την όλο και περισσότερο κατασκευή παθητικών δεκτών. Όταν οι ταξικές αντιθέσεις φτάσουν σε οριακά σημεία για την απόσβεση της κρίσης, τον υποτονισμό της όξυνσης, αναλαμβάνουν τα καθιερωμένα όμως αριστερά κόμματα, καθώς και η λεγόμενη επαναστατική αριστερά, σαν υποτιθέμενοι εκφραστές του προλεταριακού κινήματος προσανατολίζοντας την πρακτική του αγώνα στον αυτοσκοπό της μερικότητας. Το «ότι μπορέσαμε κι αρπάξαμε απ' τον κρατικό προϋπολογισμό» έχει αναχθεί σε ιδεολογία. Η κομματική ηγετίστικη σκοπιμότητα καυτηριάζει την κριτική ικανότητα και επαναστατική δραστηριότητα των εργαζομένων, με συνέπεια ο ταξικός αγώνας να έγκειται σε συνθηματολογία, έτσι που να αναπαράγει το υπάρχον σύστημα αντί να το διασπά.

Ενθαρρυντική εξέλιξη είναι ότι το νέο προλεταριάτο όλο και περισσότερο αδιαφορεί για την εργοστασιακή πειθαρχία, απαιτεί περισσότερο ελεύθερο χρόνο, δεν νοιάζεται για τα κόμματα και τους εργατοπατέρες (το ποσοστό συμμετοχής στις εκλογικές διαδικασίες γίνεται συνεχώς μικρότερο), ενώ έχουν αντικαταστήσει την ελεγχόμενη απεργία με την «κοπάνια» και τη «λούφα».

Η μοναδικότητα του αναρχισμού ανταποκρίνεται στις σύγχρονες καταστάσεις. Η δύναμη της αντίδρασης πηγάζει έξω απ' αυτή την καταπιεστική ολότητα, από δυνάμεις και κινήσεις που δεν έχουν ακόμα δεσμευτεί στη «κοινωνία της αφθονίας» που σαμποτάρουν, προβοκάρουν τις παραγωγικές διαδικασίες. Η δύναμη της άρνησης είναι μια αντίσταση, ορθολογική και ενστικτώδης, δεν έχει τον παλιό ταξικό χαρακτήρα αν και τον εμπιέχει, βρίσκεται στην άρνηση του ατόμου να συμπράξει και να συμπαίξει με τον κρατικό μηχανισμό. Ενώ η αηδία προς την «ευημερία», την υπερκαταναλωση και τον εξαναγκασμό σε τηλεκατευθυνόμενες διαμαρτυρίες, βρίσκεται σε ασυμφιλίωτη αντίθεση με το υπάρχον συγκεντρωτικό σύστημα σαν Όλο.

Εμείς οι αναρχικοί είμαστε αντίθετοι στη καθοδήγηση της επαναστατικής ορμής, τα συνδικάτα και τους λακέδες τους απ' τα κόμματα που αφενός διαιώνίζουν το κρατικό — καπιταλιστικό μοντέλο και αφετέρου βάζουν φρένο στις επιδιώξεις των εργαζομένων στο όνομα του «ρεαλισμού», φοβούμενοι την αυτόνομη και αυτοοργανωμένη δράση των ανθρώπων.

Πιστεύουμε σε μια κοινωνία όπου το κράτος και κεφάλαιο δεν θα έχουν πια θέση, γιατί είναι θεσμοί που καταπιέζουν την προσωπική ελευθερία. Σε μια κοινωνία όπου τα μέσα παραγωγής και τα αγαθά θα ανήκουν σε όλους ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την επαναστατικοποίηση των εργατών θεωρούμε την απαλλαγή από το ρόλο της εργατοσύνης και την ηθική της δουλειάς, την βιομηχανική πειθαρχία και το σεβασμό για την ιεραρχία.

«θάρθει μια μέρα όπου οι απεργοί εκεί που διεκδικούν την αυτοματοποίηση και την αύξηση των μισθών, να προτιμήσουν αντί για πορείες — λιτανείες να κάνουν έρωτα στα εργοστάσια και τα γραφεία. Αυτοί που θα εκπλαγούν και θα ανησυχήσουν θάναι μονάχα οι προγραμματιστές, οι διευθυντές και οι «εργοπατέρες». Με το δίκιο τους ίσως. Στο κάτω-κάτω παίζεται το τομάρι τους».

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ ΓΙΑ ΣΥΝΕΧΗ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗ ΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΟΣΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΦΑΙΜΑΞΗΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

ΚΑΘΕ ΩΡΑ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ ΚΛΕΜΜΕΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ